

Η Γιόγκα σαν πλήρες σύστημα θεραπείας

Οι σύγχρονες επιστήμες το αποδεικνύουν και το ενισχύουν

Ιωάννης Αναστασίου, Ph.D.

Η Γιόγκα συνδέει όλα τα επίπεδα του Είναι μας

Υπάρχουν πολλές μορφές Γιόγκα με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά η κάθε μια τους και είναι πολύ γνωστά σε όλους όσους εξασκούνται σε αυτήν. Μερικές μορφές είναι περισσότερο διαδεδομένες στον Δυτικό κόσμο ενώ άλλες εφαρμόζονται ίσως μόνο από σχετικά μικρό αριθμό ατόμων στην ίδια την Ινδία. Το κοινό χαρακτηριστικό τους είναι ότι η συχνή εξάσκηση επιτρέπει την ελευθέρωση του δημιουργικού δυναμικού της Ζωής μετουσιώνοντας τον άνθρωπο, διότι όλες οι μορφές Γιόγκα δρουν συγχρόνως σε όλα τα αλληλοεξαρτώμενα επίπεδα της πολύπλοκης ανθρώπινης ύπαρξης (υλικό, ενεργειακό, ψυχολογικό, νοητικό, πνευματικό). Για τις ανάγκες της συνέχειας του άρθρου θα αναφερθούν σταχυολογημένα μερικά βασικά στοιχεία της Γιόγκα σαν καθρέφτισμα της σημασίας της σε αυτά τα επίπεδα :

Για παράδειγμα, στο υλικό επίπεδο, τα ίδια τα asanas δίνουν την απαραίτητη ευλυγισία στην σπονδυλική μας στήλη που αποτελεί τον ζωτικό μας άξονα, την ηρεμία στους μύες και τα νεύρα, ζωογονούν τα όργανα, ενώ οι ασκήσεις αναπνοής, με την ενεργειακή διάσταση του pranā (ο αιθέρας των αρχαίων Ελλήνων), προσφέρουν επαρκή ποσότητα οξυγόνου και ενέργειας σε κάθε κύτταρο, αποτοξινώνοντας τον οργανισμό. Όλα αυτά είναι σημαντικά για την υγεία και ισορροπία του εκπληκτικού υλικού μας εργαλείου που είναι το σώμα αλλά και για την πορεία μας προς τα υψηλότερα επίπεδα. Η προσοχή στην διατήρηση αυτής της ισορροπίας είναι λοιπόν υποχρέωσή μας.

Ο έλεγχος της νόησης μας που είναι πάντα σε εγρήγορση, και του « εγώ » μας που ζητά συνεχή επιβεβαίωση, είναι μια βασική διάσταση της εμπειρίας της Γιόγκα. Ένας από τους ορισμούς εξάλλου της Γιόγκα από τους ίδιους τους θεμελιωτές της είναι η εξάλειψη των δονήσεων που συνεχώς εμφανίζονται στην νόηση σαν κύματα, σαν καταγισμός σκέψεων. Ο εξαγνισμός του νοητικού μας επιπέδου έρχεται όταν αντικαθίστανται οι αρνητικές και καταστροφικές τάσεις μας με άλλες, θετικές και δημιουργικές και ο διαλογισμός στην εξάσκηση της Γιόγκα παίζει βασικό ρόλο σε αυτό. Το περίφημο « γνώθι σε εαυτόν », δηλαδή των ερμηνειών μας για τον κόσμο και αυτών που μας συμβαίνουν, και επομένως των ψυχολογικών μας αντιδράσεων, είναι απαραίτητη συνθήκη για την παραπέρα πρόοδο, έτσι ώστε να αφήσουμε τον εαυτό μας με εμπιστοσύνη στην ροή της Ζωής.

Η πνευματική διάσταση μας όμως είναι ο πραγματικός, τελικός στόχος στην εξέλιξη του δρόμου της Γιόγκα. Πρόκειται για μια λογική και συστηματική πειθαρχία και αγωγή που οδηγεί στην απελευθέρωση της ψυχής από την αυταπάτη της ύλης και της νόησης, και στην ένωση της με το πνεύμα, την υπέρτατη ψυχή της Δημιουργίας, την Πηγή, το Ένα, την απουσία της δυαδικότητας.

Μπορούμε να πάμε ακόμη πιο μακριά

Τα παραπάνω μας εκπλήττουν για την πληρότητά μας και μοναδικής προσέγγισης που επιτυγχάνει να καλύπτει όλα τα επίπεδα και αυτό εξηγεί την αποτελεσματικότητά μας συνεπούς εξάσκησης της Γιόγκα. Τα βασικά στοιχεία όμως που την θεμελιώνουν και αποτελούν και ένα μέρος της ελκυστικότητάς της για τους εξασκούμενους της Γιόγκα, ερμηνεύονται από τους πολλούς σαν ερμητικά και θεωρούνται απορριπτέα από το σημερινό σύστημα επιστημών : Ποιος είναι αυτός ο αιθέρας - πράνα την στιγμή που η θεωρούμενη σαν παντογνώστρια σύγχρονη Φυσική τον απορρίπτει ακόμη ; Τι σημαίνει για το πλατό κοινό ένας αόρατος κόσμος και άλλες διαστάσεις, τι σημαίνει αυταπάτη μας για αυτά που ζούμε, την στιγμή που χλευάζονται σαν αστεία από τις επιστήμες, καλοθρονιασμένες στις εξισώσεις τους ; Πως είναι δυνατόν να πιστέψουμε μια τόσο άμμεση σχέση (σώμα-ψυχολογία-νόηση) την στιγμή που η επίσημη και άρχουσα προσέγγιση της ασθένειας σήμερα (εξαφάνιση των συμπτωμάτων με κάθε τρόπο χωρίς έγνοια για την πηγή του προβλήματος) είναι τόσο συντριπτική ; Οι επίσημες θέσεις δεν αφήνουν πολλά περιθώρια για διαφορετικές προσεγγίσεις που υπάρχουν όμως και μας φωνάζουν απεγνωσμένα, τόσο με την μορφή παραδόσεων από τα βάθη του χρόνου, όσο και με τις τελευταίες καινοτομικές εξελίξεις στις επιστημονικές γνώσεις μας.

Τι συμβαίνει τελος πάντων με την ίδια την φύση της πραγματικότητας και υπόστασής μας και τι με τον μηχανισμό της ασθένειας / ίασης που στην ουσία μας διαφεύγουν ακόμη, την στιγμή που οι επιστήμονες κάνουν ότι καλύτερο μπορούν ;

Αυτό που συμβαίνει στην ουσία βρίσκεται στους αντίποδες της προσέγγισης της Γιόγκα, δηλαδή έλλειψη μιάς σύνθεσης, μιάς ενοποιημένης κατανόησης της ανθρώπινης ύπαρξης όλων των επιπέδων **συγχρόνως** : φυσικό, ενεργειακό, ψυχολογικό, νοητικό, πνευματικό. Κάτι το ανάλογο με αυτό που συμβαίνει μπροστά στην έλλειψη μιάς ενοποιημένης θεωρίας των φυσικών δυνάμεων (βαρύτητα, ηλεκτρομαγνητισμός, πυρηνικές δυνάμεις), δηλαδή έλλειψη κατανόησης των θεμελιωδών νόμων της φύσης, παρόλες τις λαμπρές

επιτεύξεις της τεχνολογίας. Για παράδειγμα, υπάρχουν εξαιρετικοί ειδικοί στην επίσημη θεώρηση της υγείας για το φυσικό επίπεδο του ανθρώπινου σώματος, και εξαιρετικά τεχνολογικά / φαρμακολογικά μέσα, αλλά σπάνιες συνδέσεις με τα άλλα επίπεδα και καμμία σύνθεση. Υπάρχουν παντού στρατιές προικισμένων φυσικών επιστημόνων με τα γνωστά και θαυμαστά τεχνολογικά αποτελέσματα των προσπαθειών τους αλλά επικρατεί άγνοια για την βαθειά υφή του χώρου, του χρόνου, της ενέργειας και άλλων θεμελιωδών εννοιών, ακόμη και της μάζας !

Η ενότητα των γνώσεων μας όμως, τόσο στην Φυσική, όσο και στην Βιολογία-Ιατρική έχει πλέον αποδειχθεί επιστημονικά εδώ και λίγες δεκαετίες με νέες καινοτομικές επιστημονικές γνώσεις που αλλάζουν δραστικά την εικόνα που είχαμε μέχρι τώρα για την ίδια την υπόσταση και πραγματικότητά μας, καθώς και για τους πραγματικούς νόμους που διέπουν την εμφάνιση των ασθενειών και την επαναφορά στην υγεία. Οι γνώσεις αυτές, περίτρανα αποδεδειγμένες, χωρίς να αντιπροσωπεύουν όμως ακόμη την επίσημη θέση του καθιερωμένου συστήματος όπως συμβαίνει συχνά με καινοτομικές γνώσεις στις καμπές της ανθρώπινης εξέλιξης, θα μας αποσχολήσουν στην συνέχεια. Θα μπορέσουν να συμβάλουν έτσι ώστε :

- ✓ Να εμφανισθούν καθαρά οι επιστημονικές βάσεις της Γιόγκα που αποκτά μια επιπλέον, σύγχρονη αίγλη, και μεγάλα περιθώρια για μια θεώρηση ακόμη πιο πλατιά. Οι νέες συγκεκριμένες γνώσεις πάνω στην συμβολής της σαν θεραπευτικό μέσο θα βοηθήσει στην μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της.
- ✓ Να αυξηθεί η ελκυστικότητα της Γιόγκα από το πλατύ κοινό σαν απλή και προσιτή, αλλά συγχρόνως επιστημονική μέθοδος θεραπείας.
- ✓ Να γίνουν ευρύτερα γνωστές θεμελιώδεις γνώσεις για την φύση της πραγματικότητάς μας και τους μηχανισμούς της ασθένειας και υγείας.

Το πέπλο του Χρόνου κρύβει ότι βρίσκεται πέρα από την απτή πραγματικότητά μας

Η σύγχρονη επιστήμη επαναπαύθηκε στην μαθηματική έννοια του χωροχρόνου μέσα απο την γενική θεωρία της σχετικότητας του Αϊνστάϊν, όπου παρουσιάζεται σαν 4-διάστατο χωροχρονικό συνεχές. Στην ουσία η επιστήμη δεν έχει καταπαστεί καθόλου με την ίδια την υφή του χρόνου που μένει έτσι άγνωστη, παραμελώντας συγχρόνως τις πολύτιμες γνώσεις των αρχαίων γνώσεων (όπως η θέση των Πυθαγορίων στον *Τίμαιο* του Πλάτωνα) που αποδεικνύονται, όπως θα δούμε, σωστές. Το αποτέλεσμα σήμερα είναι οι άκαρπες προσπάθειες ενοποίησης των δυνάμεων της φύσης σαν απόδειξη ότι δεν καταλάβαμε ακόμη τα ενδότερα της λειτουργίας του σύμπαντος.

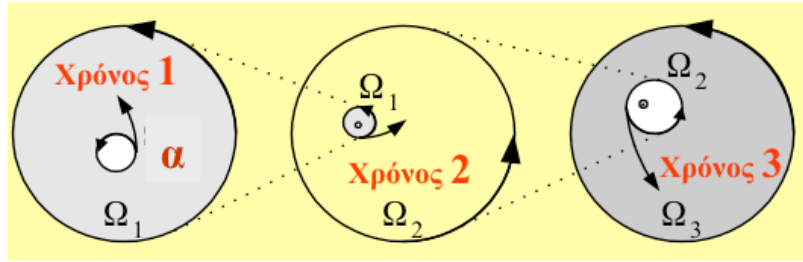
Το πλατύ κοινό από την πλευρά του, καθώς και οι συγγραφείς μσό-επιστημονικών παρουσιάσεων, συζητούν για άλλες πραγματικότητες, ή αόρατους κόσμους, ή το « πέρα από μας », ή μεταφυσικές δυνάμεις και άλλα παρόμοια, και τα συνδέουν συχνά με κάποια μυστηριώδη 5^η διάσταση, χωρίς να γνωρίζουν στην ουσία τι λένε. Δανείζονται επίσης ελεύθερα επιστημονικούς όρους, όπως μεμβράνες, χορδές, 11 ή 26 διαστάσεις, κβαντικά επίπεδα, ενέργεια του κενού και άλλα εντυπωσιακά, που και οι ίδιοι επιστήμονες δεν κατανοούν πλήρως. Η ακόμη μιλούν για το σύμπαν σαν ολόγραμμα, για την δύναμη της έλξης, τα πεδία, την κβαντική επιστήμη και άλλα, χωρίς και πάλι να κατανοούν πλήρως σε τι αντιστοιχούν όλα αυτά. Χρησιμοποιούμε λοιπόν καθημερινά χωρίς ενδιασμούς έννοιες που είναι μίγματα διασθήσεων και ατελών επιστημονικών γνώσεων.

Δεν υπάρχει όμως τίποτα το μεταφυσικό αλλά απλώς άγνοια των συμπαντικών νόμων και ιδίως της υφής του χρόνου που είναι πολύ διαφορετική απο μία ομαλή ροή κάποιου «πράγματος» που φανταζόμαστε απλώς αλλά αγνοούμε στην ουσία. Αποδεικνύεται πλέον πως στην κατανόηση της υφής του χρόνου βρίσκεται το κλειδί της λειτουργίας του σύμπαντος. Ο Γάλλος φυσικός Δρ. Garnier Malet δημοσιεύει απο το 1996 επιστημονικές αποδείξεις για μια άλλη, εντελώς καινοτομική θεώρηση («Θεωρία της Διπτότητας του χρόνου και του χώρου») που απλοποιεί τα πάντα. Δίνει εξηγήσεις στα αναπάντητα ερωτήματα της φυσικής και φέρνει στο φως τους συμπαντικούς νόμους που διέπουν τόσο τον Μικρόκοσμο (τον κόσμο των στοιχειωδών σωματιδίων) όσο και τον Μακρόκοσμο (τα αστέρια, τους γαλαξίες και το σύμπαν στο σύνολό του). Αναδύεται έτσι από τα βάθη των αιώνων το περίφημο «ότι είναι πάνω είναι και κάτω» του Τρισμέγιστου Ερμή, και προσφέρεται επιστημονικά η ενοποίηση των φυσικών νόμων που έλειπε. Η θεωρία βασίζεται σε μερικές βασικές αρχές λειτουργίας της Δημιουργίας, όπως :

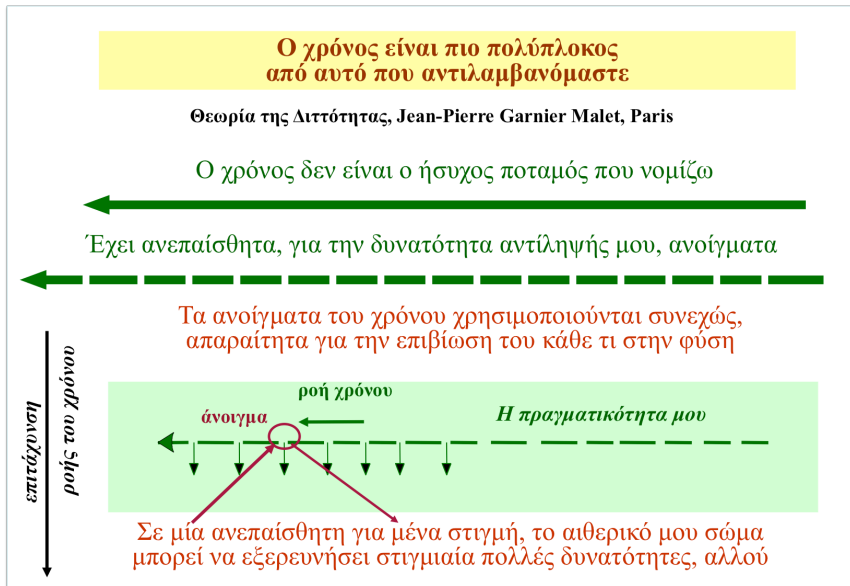
Το κάθε τι στο σύμπαν, από ένα στοιχειώδες σωματίο μέχρι τα κύτταρα, τους εαυτούς μας και τους γαλαξίες, κινείται σαν μικρό στοιχείο στο εσωτερικό ενός μεγαλύτερου ορίζοντα (π.χ. τα κύτταρα μέσα σε ένα όργανο) και συγχρόνως αποτελεί μεγάλο ορίζοντα μέσα στον οποίον κινούνται ακόμη μικρότερα στοιχεία (τα μόρια στο εσωτερικό ενός κυττάρου). Οι τρείς αυτές πραγματικότητες εξελίσσονται φυσικά συγχρόνως αλλά η κάθε μια τους έχει την δική της ροή χρόνου, δηλαδή ταχύτητα με την οποία εξελίσσονται και γίνονται αντιληπτά τα γεγονότα μέσα της.

¹ Το βιβλίο του Δρ. Γκαρνιέ Μαλέ « *Αλλάξτε το μέλλον σας με τα ανοίγματα του χρόνου* » κυκλοφόρησε στα ελληνικά απο τις εκδόσεις Έσοπτρον στα μέσα Οκτωβρίου 2011.

Το κάθε τι έχει αντίληψη, νόηση του επιπέδου στο οποίο κινείται, και ανταλλάζει πληροφορίες τόσο με τα μέρη από τα οποία αποτελείται, όπου η ροή του χρόνου είναι πολύ ταχύτερη, όσο και με το σύνολο (ορίζοντα) στο οποίο εμπεριέχεται, όπου η ροή του χρόνου είναι πολύ βραδύτερη. Οι ανταλλαγές αυτές γίνονται με ταχύτητα πολύ μεγαλύτερη από την ταχύτητα του φωτός και παραμένουν μη συνειδητές και άρα μη αντιληπτές.

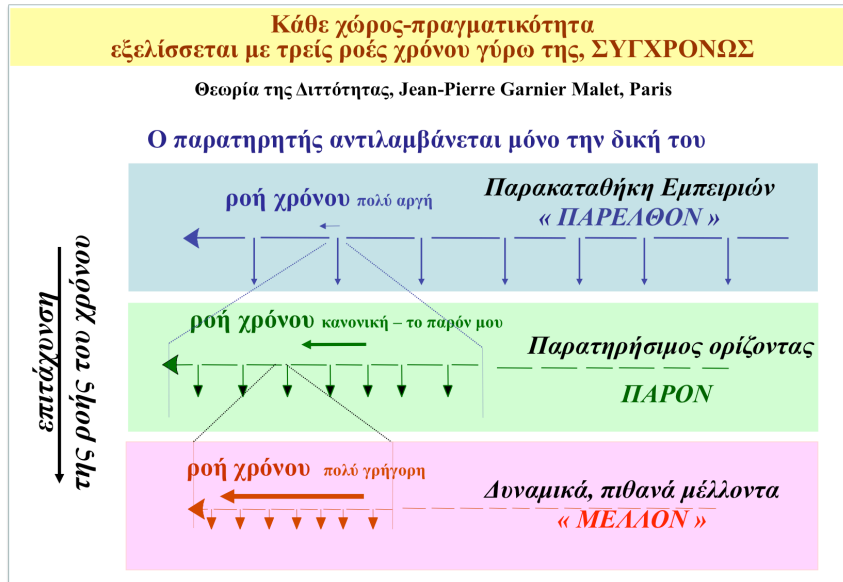
Σύμφωνα με την θεωρία αυτή, ο χρόνος που κυλά δεν είναι συνεχής αλλά έχει πολύ μικρά ανοίγματα, ανεπαίσθητα για την συνειδητή αντίληψή μας (η βιολογία μας είναι σχεδιασμένη με το όριο συνειδητής αντίληψης των 24 εικόνων το δευτερόλεπτο), μέσα από τα οποία επικοινωνούμε με άλλες πραγματικότητες. Εκεί ο χρόνος κυλά εκατομύρια φορές πιο γρήγορα και όλα εκεί αντιλαμβάνονται και θεωρούν αυτήν την ταχύτητα σαν κανονική για την δική τους ζωή διότι η βιολογία τους και η λειτουργία τους είναι συνυφασμένες με την ροή του χρόνου στην δική τους πραγματικότητα.

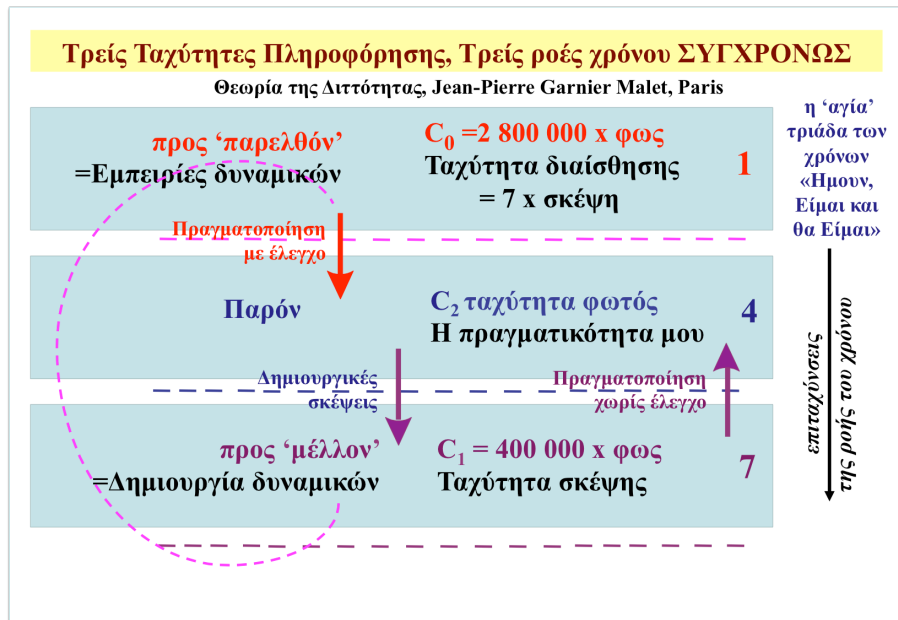
Όπως ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής όπου η ταχύτητα πράξεων είναι απο κατασκευής του τεράστια συγκρινόμενη με την περιορισμένη δυνατότητα επεξεργασίας πληροφοριών του συνειδητού μας εγκέφαλου. Ο υπολογιστής είναι έτσι ικανός να «προβλέψει», να υπολογίσει δηλαδή εικονικά και σχεδόν στιγμιαία, τι θα **μπορούσε** να συμβεί στο μέλλον, π.χ. πρόβλεψη του καιρού σε 5 μέρες, και όχι τι θα συμβεί *οπωσδήποτε*. Μας βοηθά όμως να προετοιμασθούμε για μια κακοκαιρία και να αποφύγουμε κινδύνους χωρίς να περιμένουμε να υλοποιηθεί ενδεχόμενα ο κίνδυνος ξαφνικά μετά 5 μέρες άγνοιας. Αυτή η πληροφόρηση μας έρχεται μέσα από τα ανοίγματα του χρόνου και επομένως είναι μη συνειδητή. Ένα είδος «μέλλοντος» που τρέχει πιο γρήγορα για να μας ειδοποιεί και έτσι μπορεί να εξελίσσεται **συγχρόνως** με το παρόν.

Αποδεικνύεται πως ο σύμπαν λειτουργεί πάντα στο «πρόχειρο» πρώτα (δυναμικό) και ποτέ κατ'ευθείαν στο «καθαρό» (παρόν). Οι σκέψεις μας είναι δημιουργικές διότι κατασκευάζουν εκεί ιχνογραφήματα, πρόχειρα, δυναμικά, δυναμικές καταστάσεις, σενάρια που θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν κάποτε στην δική μας πραγματικότητα η όχι. Η επικοινωνία γίνεται με την ασύληπτη ταχύτητα 400 00 φορές μεγαλύτερη απο την ταχύτητα του φωτός !

Αλλά υπάρχει και μία τρίτη ροή χρόνου, πολύ πό αργή απο την δική μας, όπου βρίσκονται οι μνήμες των εμπειριών για το τι είναι σωστό για μας και τι είναι επικίνδυνο. Ένα είδος «παρελθόντος» αλλά **συγχρόνως** με το παρόν. Σε ένα καλοσχεδιασμένο σύστημα που προσφέρει ασφάλεια, θα έπρεπε πριν την υλοποίηση στην πραγματικότητά μας (στην δική μας λοιπόν ροή χρόνου) ενός δυναμικού που κατασκευάσαμε, να υπάρχει ένα τέστ καταλληλότητάς του, σύμφωνα με τις μνήμες που αντιστοιχούν στην δική μας πορεία ζωής. Αυτό ακριβώς και συμβαίνει με ταχύτητα 7 φορές μεγαλύτερη ακόμη απο την παραπάνω έτσι ώστε να λάβουμε την ελεγμένη πληροφορία (διαίσθηση) γρηγορότερα απο την πληροφορία που θα φθάσει λίγο αργότερα ανεξέλεγκτη (και ίσως επικίνδυνη) κατευθείαν απο τον χώρο των δυναμικών.

Όλα λοιπόν λειτουργούν σαν ένας καλολαδωμένος μηχανισμός. Ένα όμως θεμελιώδες στοιχείο της κατανόησης μας είναι η ανάγκη ύπαρξης ενός συμμάχου στην αργή ροή χρόνου, που διαθέτει τις μνήμες, τις εμπειρίες των βέλτιστων και των επικίνδυνων δυναμικών - σεναρίων της ζωής μας. Ο σύμμαχος αυτός για τον έλεγχο καταλληλότητας των δυναμικών που θα έπρεπε να ζήσουμε κάθε φορά βρίσκεται πιο κοντά από ότι εμείς στην δημιουργική δύναμη, που αποτελεί την άχρονη πραγματικότητα του Ένα. Αυτός ο σύμμαχος δεν μπορεί να είναι άλλος απο μια διαφορετική υπόσταση του ίδιου μας του εαυτού, διότι έτσι μόνο μπορεί να γνωρίζει τι ακριβώς είναι το βέλτιστο και τι επικίνδυνο για μας στον δρόμο της ύπαρξης μας. Δεν υπάρχει λοιπόν ένας μοναδικός και μυστηριώδης οφθαλμός που συνεχώς παρατηρεί και επιβλέπει τα πάντα στην ζωή του καθένα μας. Το κάθε δημιουργήμα είναι αναγκαστικά αυτοελεγχόμενο, του έχει δοθεί « αυτό-υπευθυνότητα » ο ίδιος του ο έλεγχος, χάρη στην ύπαρξη μιας διττής υπόστασης σε διαφορετική ροή χρόνου, τον Διττό εαυτό μας, την άλλη πλευρά της συμπαντικής μας ταυτότητας, γνωστή ως Ανώτερος εαυτός σε πολλές παραδόσεις, ως το δαιμόνιο του Σωκράτη, ως η πηγή της διαίσθησης και των ανακαλύψεων, κτλ.

Το σύμπαν αποτελείται από πνεύμα που πληροφορεί την ύλη, την πιο συμπαγή μορφή του

Αυτός ο νόμος της διττής ύπαρξης-ταυτότητας σε 2 διαφορετικές ροές χρόνου ισχύει όχι μόνο για μας, συνειδητά δημιουργήματα - παρατηρητές, αλλά για το κάθε τι, απο τα στοιχειώδη σωμάτια (π.χ. ηλεκτρόνιο στην δική μας πραγματικότητα - ροή χρόνου) και τα αντισωματίά τους (π.χ. το ποσιτρόνιο σε αυτήν την περίπτωση, δηλαδή ο διττός εαυτός του ηλεκτρονίου που ελίσσεται σε άλλη ροή χρόνου), μέχρι τον κάθε πλανήτη (π.χ. την Γη μας με τον Κρόνο σαν διττό εαυτό), το ηλιακό μας σύστημα σαν σύνολο (με το νέφος του Oort - πηγή εξωπλανητοειδών - σαν διττό εαυτό) και τους ίδιους τους γαλαξίες.

Τα παραπάνω θα θεωρηθούν ίσως από πολλούς σαν ταινία επιστημονικής φαντασίας παρόλες τις πρωτοφανείς επιστημονικές αποδείξεις - απαντήσεις που η προσέγγιση αυτή παρέχει στα μέχρι τώρα άλυτα μυστήρια των επιστημών. Στις επιστημονικές του δημοσιεύσεις αποδεικνύει με πολύ απλό γεωμετρικό τρόπο και απλές αλγεβρικές εξισώσεις την συνέχεια Μικρόκοσμου-Μακρόκοσμου (π.χ. υπολογισμός της σταθεράς της λεπτής υφής που κυβερνά τον Μικρόκοσμο των στοιχειωδών σωματιδίων με βάση τις κινήσεις των ...πλανητών !!) και υπολογίζει με απόλυτη ακρίβεια **θεωρητικά** για πρώτη φορά παγκόσμια την ταχύτητα του φωτός καθώς και τις πολύ υψηλότερες ταχύτητες πληροφόρησης, απαραίτητες για την επικοινωνία μεταξύ των τριών ροών χρόνου που μας περιβάλλουν. Επίσης εξηγείται επιστημονικά στην Βιολογία και Ψυχολογία για πρώτη φορά το μυστήριο της διαίσθησης, της λειτουργίας της ομοιοπαθητικής θεραπείας, η ακόμη το φαινόμενο πλασέμπο. Ως εκ θαύματος, βασικές σημαντικές αριθμητικές αναλογίες της θεωρίας αυτής αναφέρονται ήδη από τον Πλάτωνα στον *Τίμαιο*, στην περιγραφή της δημιουργίας της ψυχής του κόσμου και της υφής του χρόνου (βλέπε χωρίον 35 για παράδειγμα). Είναι αδιαμφισβήτητο ότι οι αρχαίοι Έλληνες γνώριζαν καλά τους συμπαντικούς νόμους για τον χρόνο.

Πέρα από όλα τα θαυμαστά αποτελέσματα, το σημαντικότερο ίσως της θεώρησης αυτής είναι η ένωση φυσικής και μετα-φυσικής, ύλης και πνεύματος, διότι η λειτουργία αυτού που καλούμε «πνεύμα» αποκαλύπτεται σαν ένας από τους «κατασκευαστικούς» νόμους της Δημιουργίας εφόσον τα πάντα βασίζονται σε ακαριαίες ανταλλαγές (άϋλων) πληροφοριών μεταξύ «κόσμων». Ας θυμηθούμε επίσης ότι και η φαινομενικά συμπαγής ύλη αποτελείται βασικά από κενό και από στοιχειώδη σωματίδια, που και αυτά από την φύση τους είναι άπιαστες κυματομορφές, δηλαδή πνεύμα. Στην βάση του λοιπόν το σύμπαν αποτελείται από πνεύμα και οι σκέψεις είναι το άυλο μέσον που έχουμε για να δημιουργούμε και να ταξιδεύουμε κάπου «αλλού». Και όλα αυτά μέσα στον αιθέρα, το δυναμικό της συνεχούς δημιουργίας, που υπάρχει ενώ πολύ βιαστικά η επίσημη επιστημονική θέση θέλησε να απορρίψει για συνοχή με τις δικές της υποθέσεις της, αν και σήμερα παρατηρούμε στροφή πολλών επιστημόνων που επικαλούνται την ύπαρξη ενός απαραίτητου αιθέρα.

Τίποτα δεν είναι τυχαίο, είμαστε υπεύθυνοι για όλα και για την συνεργασία με τον Διττό εαυτό μας

Με τα παραπάνω κατανοούμε πως τίποτα δεν μπορεί να είναι τυχαίο στην ζωή μας αλλά και τίποτα προκαθορισμένο, ικανοί έτσι να οδηγούμε τις τύχες μας εάν συνειδητά συνεργασθούμε με την ανώτερη υπόστασή μας που αποδεικνύεται πια και επιστημονικά. Δεν είμαστε λοιπόν τυχαία σκουπιδάκια στο χάος του σύμπαντος αλλά δημιουργοί της ζωής μας σε συνεργασία με κάτι μέσα μας και πέρα από μας που περιμένει την αφύπνισή μας και την εξάσκηση της ελεύθερης βούλησής μας.

Η απαραίτητη αυτή συνεργασία με τον Διττό εαυτό μας έχει δύο διαστάσεις :

Η συνεργασία μας με τον Διττό κατά την διάρκεια της ημέρας, της δράσης και εγρήγορσής μας όπου καλούμαστε να αποφύγουμε την δημιουργία αρνητικών δυναμικών που θα μπορούσαν να αποβούν επικίνδυνα για μας αλλά και για το σύνολο εάν υλοποιηθούν κάποτε. Δεν θα έπρεπε λοιπόν να «ταράζουμε», να «λερώνουμε» το σύμπαν και να γινόμαστε έτσι συνυπεύθυνοι για αυτό.

Ο βασικός κανόνας αποδεικνύεται πως είναι ο έλεγχος και αλλαγή της ποιότητας των σκέψεων μας με συνεχή εγρήγορση, αλλά δύσκολο στη πράξη διότι πρέπει να είναι κανείς παρατηρητής τους ώστε να τις αλλάξει αυτοστιγμή, κατευθύνοντάς τες προς μία αρμονική έκβαση. Πρέπει απλούστατα **οι σκέψεις μας για τους άλλους, όποιοι και να είναι αυτοί, να είναι σαν τις σκέψεις που θα θέλαμε να κάνουν οι άλλοι για μας**, κάτι που αποτελεί την σύννοψη όλων των πνευματικών διδαγμάτων. Εάν δηλαδή ο απέναντί μας γνώριζε τις σκέψεις μας για αυτόν με τρόπο τηλεπαθητικό, δεν θα έπορευε να βρει σε αυτές τίποτα το άσχημο. Στην διδασκαλία της Γιόγκα, τα yamas (παροτρύνσεις για αποφυγή) και niyamas (παροτρύνσεις για συνειδητοποίηση) υπογραμμίζουν το ίδιο : « Αποφεύγετε να πληγώσετε τον άλλον με σκέψεις, λόγια ή πράξεις » (*himsa*) ή ακόμη « Μη προκαλείτε άδικο σε κανένα με σκέψεις, λόγια ή πράξεις » (*ahimsa*)

Οι σκέψεις είναι πολύ πιο αποτελεσματικά νυστέρια δημιουργίας δυναμικών από τις πράξεις ή τα λόγια. Έτσι δημιουργούμε σωστά δυναμικά (πρότυπα, «πρόχειρα») για τους άλλους και για μας, και επομένως και οι καταστάσεις που θα βιώνουμε δεν μπορεί παρά να είναι αρμονικές. Δυστυχώς όμως οι σκέψεις μας είναι επηρεασμένες από τις ερμηνείες μας για το κάθε τι με τρόπο που είναι συχνά μακριά από την αρμονία και η αυτοπαρατήρησή μας είναι συχνά ανύπαρκτη.

Το άλλο θεμελιώδες στοιχείο, συναφές με το προηγούμενο, είναι η διατήρηση στενής επαφής με τον Διττό μας εαυτό για την καθοδήγησή μας μέσα από την διαίσθηση που είναι ο δικός του τρόπος επικοινωνίας με μας. Προς αυτό χρειάζεται να «εκπέμπουμε σε παραπλήσιες συχνότητες» όπως αυτός, δηλαδή με αρμονία. Για παράδειγμα ο φόβος, ο θυμός και όλες οι άλλες αρνητικές δονήσεις, απαγορεύουν τον Διττό εαυτό να μας πλησιάσει και έτσι με την έλλειψη διαίσθησης, άρα μη εμπνευσμένων (ακατάλληλων) επιλογών – αποφάσεων στην καθημερινότητά μας, γινόμαστε έρμαια κακο-πληροφόρησης κατευθείαν από τον χώρο των δυναμικών, χωρίς έλεγχο καταλληλότητας από τον Διττό μας. Υλοποιούμε λοιπόν έτσι μη ελεγμένα

σενάρια, όπως ασθένειες, δυστυχήματα και άλλες διαταραχές. Και πάλι είναι οι ερμηνείες μας για το κάθε τι που μας θέτουν σε τροχιά αρνητικών σκέψεων και ψυχολογικών δονήσεων.

Η συνεργασία μας με τον Διττό κατά την διάρκεια της νύχτας αποτελεί την κορωνίδα της σχέσης μας με την άλλη υπόσταση μας. Πρόκειται για την τακτοποίηση των δυναμικών μας που ήδη υπάρχουν, αυτά που αναφέρονται συχνά σαν κάρμα, και θεωρούνται άστοχα σαν αμετάβλητο πεπρωμένο μας που υποχρεωτικά θα ζήσουμε μια μέρα. Μπορεί όμως να μεταβληθεί από τον Διττό μας εάν του το ζητήσουμε και του επιτρέψουμε να πληροφορηθεί για το τι ακριβώς υπάρχει εκεί. Η τρομερή επιτάχυνση της ροής του χρόνου μεταξύ της πραγματικότητας του Διττού μας και αυτής των δυναμικών μας δεν μπορεί να ξεπεραστεί από τον Διττό και χρειάζεται εμάς σαν ενδιάμεσο σταθμό, όπως ένας βράχος στον χείμαρρο που επιτρέπει να περάσουμε στην άλλη όχθη. Αυτό γίνεται κατά την διάρκεια του παράδοξου ύπνου μας εάν του το ζητήσουμε στο αποκοίμισμά μας εξηγώντας του τις προτεραιότητες των προβλημάτων μας.

Τα Πυθαγόρια έπη με την εξέταση συνείδησης περιγράφουν ακριβώς αυτήν την διαδικασία, ενώ ο Ιαμβλικός στα « Αιγυπτιακά μυστήρια » υπογραμμίζει πολύ σωστά πως οι ενίοτε κατευθείαν απαντήσεις του Διττού μας στα προβλήματά μας έρχονται στην ενδιάμεση κατάσταση μεταξύ εγρήγορσης και ύπνου, δηλαδή στο αποκοίμισμα ή στις πρώτες στιγμές του ξυπνήματος.

Σε περίληψη λοιπόν, εμείς στην δική μας πραγματικότητα έχουμε το μολύβι δημιουργίας δυναμικών χάρη στις σκέψεις μας και πρέπει επομένως να προσέχουμε την χρήση του. Από την πλευρά του ο Διττός μας έχει την σβυστήρα εάν του το ζητήσουμε με την συνειδητοποίησή μας, την ελεύθερη βούληση μας και την απόλυτη εμπιστοσύνη μας στις λύσεις του που θα έρθουν, για παράδειγμα με την μορφή διαισθήσεων, συγκυριών, συναντήσεων, χαρακτηριστικών ονείρων. Αυτή η προσέγγιση μας οδηγεί στο συμπέρασμα πως το πέραςμα μας στην ζωή δεν είναι τίποτα άλλο από την εξάσκηση ενός διπλού ρόλου: Να μην επιδεινώνουμε τα δυναμικά μας την ημέρα και να δίνουμε συνεχώς στον Διττό μας την δυνατότητα να επανορθώσει το υπάρχοντα ακατάλληλα δυναμικά μας κατά την διάρκεια της νύχτας.

Δεν είμαστε λοιπόν έρμαια της τύχης αλλά βρισκόμαστε στην θέση του πιλότου. Ας μην ξεχνάμε όμως πως η θέση πιλότου είναι διττή. Χρειαζόμαστε την συνειδητή και ιερή συμμαχία των δύο για να επιτύχουμε κάθε φορά. Ίσως είναι και το πύο ιερό που υπάρχει στη Δημιουργία διότι καθρεφτίζει την λειτουργία της.

Πνεύμα – Ψυχολογία – Σώμα αποδεικνύονται άρρηκτα συνδεδεμένα

Κατανοούμε με τα παραπάνω ότι οι ασθένειες, δυστυχήματα και άλλες διαταραχές μας αποτελούν την υλοποίηση στην δική μας ροή χρόνου (πραγματικότητα) ενός ακατάλληλου δυναμικού, ενός σεναρίου που εμείς οι ίδιοι δημιουργήσαμε κάποτε με τις σκέψεις μας και δεν προσπαθήσαμε να διευθετήσουμε σε συνεργασία με τον Διττό μας. Δεν είναι λοιπόν τυχαία αλλά έχουν ένα σημαντικό νόημα κάθε φορά για τις ανισορροπίες μέσα μας. Είμαστε υπεύθυνοι για αυτές και καλούμαστε να τις διευθετήσουμε.

Ποιος είναι όμως αυτός ο μηχανισμός υλοποίησης των δυναμικών στο σώμα μας και πως μας βοηθά η κατανόησή του ;

Και πάλι καινοτομικές επιστημονικές γνώσεις δίνουν την απάντηση, αυτήν την φορά στην Ιατρική και στην Βιολογία. Αποδεικνύεται και πάλι πως τα προβλήματα που βιώνουμε δεν είναι τυχαία αλλά προειδοποιήσεις ακαταλληλότητας των ερμηνειών μας για τον κόσμο και πως η συνειδητοποίηση-αποκωδικοποίηση αυτών που μας συμβαίνουν είναι τα κλειδιά για να βρούμε την ισορροπία μας.

Προσπάθειες σύνθεσης για την σημασία του ψυχισμού στις σωματικές μας ασθένειες έχουν γίνει από την αρχαιότητα του Ιπποκράτη μέχρι τους σημερινούς ερευνητές και τις διάφορες σχολές. Πέρα από αυτές τις προσόδους όμως, η οικοδόμηση μιας επιστημονικής δομής με πλήρη θεωρία και εμπειρικές, καινοτομικές επιστημονικές αποδείξεις, δημιουργήθηκε από τον Γερμανό ιατρό Ryke Geerd Hamer στην περίοδο 1978 – 1986 και ανέτρεψε κυριολεκτικά την κατανόησή μας για τον μηχανισμό των ασθενειών και την ιατρική γενικότερα. Το οικοδόμημά του στηρίζεται σε θεμελιώδεις νόμους της φύσης που αναδύθηκαν προοδευτικά στην εξέλιξη των ειδών, είναι δηλαδή οντολογικοί, στην βάση της ύπαρξής μας, και στοχεύουν την επιβίωσή μας. Ανακάλυψε μία επακριβή αντιστοιχία μεταξύ των διαφόρων διαταραχών της υγείας μας από την μία πλευρά, και της χροιάς των ψυχολογικών στρες που βιώνουμε από την άλλη. Επίσης ανακάλυψε τις φάσεις των ασθενειών, τις ρίζες τους στα εμβρυολογικά φύλλα, καθώς και τον καταλυτικό ρόλο των μικρο-οργανισμών.

Τα αποτελέσματα αυτών των ανακαλύψεων δημιουργούν μια θεμελιώδη αλλαγή σκηνικού, στους αντίποδες του επικρατούντος συστήματος σκέψης. Αποδεικνύεται πως καμία από τις ασθένειές μας δεν είναι τυχαία αλλά αντίθετα έχει νόημα για την ζωή μας και μπορεί να αποκωδικοποιηθεί. Η εμφανιζόμενη ασθένεια, όχι μόνο δεν είναι κάποιος τυχαίος, μυστηριώδης τιμωρός, αλλά η κορυφή του παγόβουνου που ειδοποιεί έγκαιρα για το τι ακριβώς συμβαίνει βαθιά μέσα μας. Η συνειδητοποίηση αυτή και η ενδοσκόπησή μας, μας μετατρέπει σε πρωταγωνιστές της ζωής μας για να ξαναβρούμε την ισορροπία της. Τότε οι σοφές

διαδικασίες της ζωής θα έχουν εκτελέσει το έργο της προειδοποίησης, που ονομάζουμε ασθένεια, και θα επαναφέρουν την ισορροπία, που ονομάζουμε ίαση.

Η χαρτογράφηση Ψυχολογία – Σώμα είναι προγραμματισμένη στον εγκέφαλο

Ο Δρ. Χάμερ απέδειξε ότι υπάρχει στην φύση ακριβής κωδικοποίηση, και επομένως συμβολισμός λειτουργικός, μεταξύ των διαφορετικών επιπέδων μας.

Το ψυχολογικό επίπεδο χαρακτηρίζεται από μία συγκεκριμένη χροιά, σύμφωνα με την ερμηνεία της κατάστασης από τον ασθενή, που είναι διαφορετική στον καθένα μας. Εξαρτάται από τις εμπειρίες του, τις πεποιθήσεις του, την ιδιοσυγκρασία του, την ιστορία της ζωής του. Επομένως ο αόρατος κόσμος των ερμηνειών μας, ο κόσμος που εμείς δημιουργούμε μέσα μας, είναι στην βάση των επιπτώσεων για την υγεία μας.

Το εγκεφαλικό επίπεδο συνίσταται στον στρατηγικό ρόλο του εγκεφάλου για την υγεία μας. Ο εγκέφαλος έχει την υπευθυνότητα της επιβίωσής μας ανά πάσα στιγμή, διαχειριζόμενος ένα αριθμό δεδομένων-στοιχείων που είναι τεράστιος συγκρινόμενος με τις λίγες πληροφορίες του συνειδητού μέρους. Ο Δρ Hamer ανακάλυψε την ύπαρξη «ασφαλειών», όπως σε ένα ηλεκτρικό κύκλωμα, δηλαδή κέντρων διαταγών στον εγκέφαλο, που κατευθύνονται προς τα διάφορα όργανα του σώματος. Αυτά τα κέντρα εμφανίζονται αποδεικτικά στα εγκεφαλικά σκάνερ σαν ομόκεντροι κύκλοι, σαν κύματα-σοκ που δημιουργούνται στιγμαία μαζί με τα στρες, πάντα στην ίδια θέση για το κάθε όργανο που πάσχει, χωρίς καμία εξαίρεση.

Το σωματικό επίπεδο αντιπροσωπεύει μόνο την ορατή κορυφή του παγόβουνου τελικά, το όργανο που πάσχει. Η επιλογή από τον εγκέφαλο του οργάνου-στόχου για την επιβίωση του οργανισμού στο σύνολό του, σύμφωνα με τα αρχαϊκά προγράμματα, γίνεται όπως στα ζώα. Δεν υπάρχει κανένα λάθος στην επιλογή του οργάνου που θα κληθεί να λύσει πρόσκαιρα και βιολογικά το ψυχολογικό πρόβλημα, διότι η λειτουργικότητά του αντιστοιχεί πάντα στην ψυχολογική χροιά του στρες.

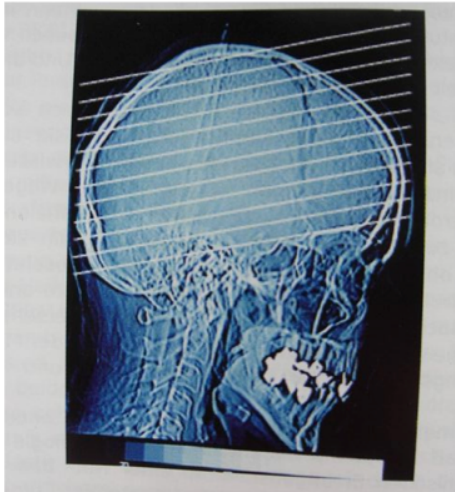
Η διαφορά με τον άνθρωπο βρίσκεται στο ότι ο εγκέφαλος εκλαμβάνει σαν πραγματική κατάσταση, όχι μόνο αυτό που συμβαίνει στην φυσική πραγματικότητα όπως γίνεται στα ζώα, αλλά και τα αποτελέσματα των ανωτέρων διεργασιών μας, όπως η φανταστική πραγματικότητα, η εικονική και ιδιαίτερα η συμβολική πραγματικότητα. Μία φράση, η μόνο μία λέξη που ερμηνεύεται σαν κάτι που δεν μπορώ να « χωνέψω », θα μπορούσε να εκληφθεί από τον αυτοματισμό του εγκεφάλου, βασισμένου στις ερμηνείες μου, σαν ένα τεράστιο και πραγματικό πρόβλημα χώνεψης, όσο ένα λαγοπόδαρο σφηνομένο και αδύνατο να χωνευθεί στο στομάχι της λαίμαργης αλεπούς. Η επέμβασή του θα είναι η ίδια, δηλαδή καρκίνος του στομάχου.

Άσχετα εάν πρόκειται για μια πραγματική ή συμβολική ακραία κατάσταση, ο αυτοματισμός του εγκεφάλου την διαχειρίζεται με τον ίδιο τρόπο : στιγμαία εντολή στα κύτταρα του στομάχου να αλλάξουν την γενετική τους πληροφορία και να μετατραπούν σε « τούρμπο », δηλαδή καρκινικά, εκρίνοντας υγρά χώνεψης αποτελεσματικότερα κατά 10 φορές των φυσιολογικών, έτσι ώστε να επιτευχθεί η τρομερά δύσκολη χώνεψη για την επιβίωση του οργανισμού. Αυτό το αρχαϊκό πρόγραμμα επιβίωσης μπορεί να σώσει την αλεπού στην φύση αλλά μπορεί εμάς να μας σκοτώσει. Θα έπρεπε όμως να το θεωρήσουμε σαν « κόκκινη κάρτα » για συνειδητοποίηση στις ερμηνείες της πραγματικότητας που κτίσαμε μέσα μας, τις αξίες μας, τα «πιστεύω» και τα «πρέπει» μας. Πάσχουμε στην ύλη μας από άυλες ερμηνείες-φαντασιώσεις που κατασκευάσαμε.

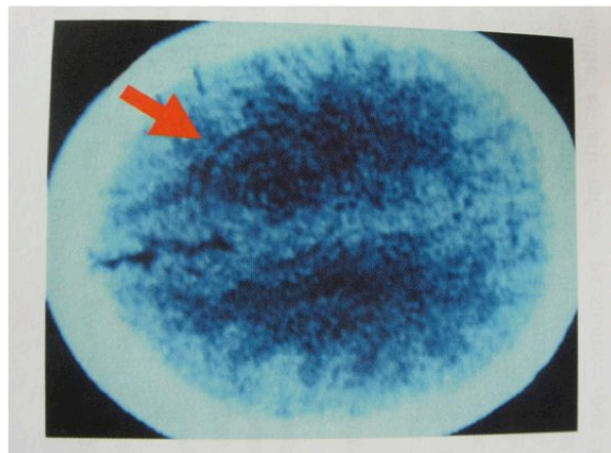
Η σημασία αυτής της έρευνας του Δρ Hamer είναι τεράστια. Αλλά και μόνο η ακριβέστατη αντιστοιχία της χροιάς του στρες με την λειτουργικότητα του οργάνου θα ήταν αρκετή επιστημονική, εμπειρική απόδειξη του μηχανισμού των ασθενειών και συγκλονιστική επανάσταση στην ιατρική. Η ύπαρξη των ομόκεντρων κύκλων-κέντρων διαταγών του εγκεφάλου σε απόλυτα συγκεκριμένη θέση για κάθε όργανο, ορατών στο σκάνερ, αποτελεί μια εππλέον απόδειξη για τον μηχανισμό που γίνεται πλέον νόμος για την επιβίωση των ζώντων οργανισμών. Ο εγκέφαλος «συνδέει» και «αποσυνδέει» τα όργανα.

Δεν υπάρχει τίποτα το τυχαίο στη γένεση των ασθενειών. Η συνηθισμένη ρήση της σχετικής αγνοίας μας, «όλα είναι ψυχοσωματικά», αντικαθίσταται από την λεπτομερή χαρτογράφηση του Δρ Hamer.

Νέα Ιατρική, Δρ. Ryke G. Hamer

Νέα Ιατρική, Δρ. Ryke G. Hamer

Η διφασική εξέλιξη των ασθενειών - Οι επιπτώσεις του στρες μπορούν να εξελιχθούν σε δύο φάσεις : (α) Η πρώτη φάση του υπερβολικού στρες και της επακόλουθης εμφάνισης της συγκεκριμένης ασθένειας και των συμπτωμάτων της, και (β) η δεύτερη φάση, της ίασης – εάν και όταν λυθεί το ψυχολογικό πρόβλημα – που προκαλεί μια νέα σειρά συμπτωμάτων (εκλαμβάνόμενα σαν διαφορετική ασθένεια από την ιατρική) με τα οποία ο οργανισμός επαναφέρεται στην κανονική του λειτουργία.

Η ιατρική, αγνοώντας αυτούς του νόμους, έχει δομήσει μία σειρά υποθέσεων, ξεχωριστές για κάθε ασθένεια, δηλαδή μία σειρά συμπτωμάτων και συνθηκών για την εμφάνισή τους, χωρίς να υποψιάζεται ότι πολλές από αυτές αντιστοιχούν στις προσπάθειες αυτο-ίασης του οργανισμού. Όπως π.χ. η φυματίωση που αντιστοιχεί στα συμπτώματα επίλυσης του φόβου του θανάτου ο οποίος είχε προκαλέσει καρκίνο των πνευμόνων και πέρασε απαρατήρητος. Δεν μπορεί να εμφανισθεί φυματίωση εάν δεν έχει προηγηθεί τεράστιος φόβος θανάτου που στην συνέχεια κόπασε, και επομένως δεν πρόκειται για μία ασθένεια ανεξάρτητη, από το πουθενά.

Στην **πρώτη φάση**, το έντονο στρες προκαλεί κρούα άκρα, έλλειψη όρεξης, απώλεια βάρους, κακό ύπνο, έμμονες σκέψεις πάνω στο συμβάν. Όμως στο επίπεδο των σωματικών βλαβών τα συμπτώματα μένουν συχνά σχεδόν απαρατήρητα. Π.χ. ένας όγκος στο πεπτικό σύστημα δεν προκαλεί ιδιαίτερα συμπτώματα για μεγάλο διάστημα, το ίδιο και η οστεοπόρωση. Εάν επέλθει επίλυση του ψυχολογικού δράματος του ασθενούς, που δεν γνωρίζει ίσως καν ότι υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα σε εξέλιξη στο σώμα του, ο εγκέφαλος διατάζει, σε **δεύτερη φάση**, την επαναφορά στην σωστή λειτουργία, πράγμα που συνοδεύεται με κούραση, περισσότερη όρεξη και ανάκτηση του χαμένου βάρους, θερμότερα άκρα, κτλ. και προκαλεί συχνά εντυπωσιακά συμπτώματα («θερμές» ασθένειες). Π.χ. αιμορραγίες στα κόπρανα, η πτύσεις αίματος στην περίπτωση όγκων που νεκρώνονται και εκδιώχνονται από το πεπτικό σύστημα μέσω των φυσικών οδών, η ακόμη σοβαροί πόνοι από τα περιόστεα με την διόγκωσή τους κατά την διάρκεια πλήρωσης των πόρων που είχαν δημιουργηθεί στο εσωτερικό των οστών. Έτσι λοιπόν ορατές ασθένειες ανακαλύπτονται κατά το πλείστο στην δεύτερη φάση. Παράλληλα, οι φόβοι, και επομένως τα νέα στρες που προκαλεί η εμφάνιση μιας τυχαίας «ασθένειας», μπορούν να ξεκινήσουν με την σειρά τους νέες ασθένειες, σε ένα φαύλο κύκλο.

Η δεύτερη φάση ίσως δεν υπάρξει ποτέ και ο ασθενής, πάντα σε στρες συνειδητό η όχι, θα παρουσιάσει μετά από κάποιο διάστημα την ασθένειά του, π.χ. προχωρημένο όγκο στα έντερα. Ευτυχώς όμως η επίλυση του ψυχολογικού δράματος συμβαίνει αρκετά συχνά μέσα από τα γεγονότα της ζωής, χωρίς συνειδητοποίηση εκ μέρους μας. Ακόμη πιο αισιόδοξα, η συνειδητοποίηση της σχέσης ασθένειας-ψυχολογικού στρες, που είναι και ο απώτερος σκοπός, μπορεί να μας οδηγήσει στην λύση του ψυχολογικού δράματος και άρα στην διαδικασία αυτο-ίασης. Είναι επομένως απόλυτη ανάγκη να κατανοήσουμε τα συμπτώματα που την ακολουθούν και που συχνά δεν είναι καν ασθένειες στην ουσία, αλλά εκδηλώσεις αυτο-ίασης. Αυτές οι εκδηλώσεις όμως μπορούν να είναι πολύ έντονες και μακροχρόνιες, εάν το δράμα υπήρξε έντονο και μακροχρόνιο, και να μας σκοτώσουν εάν δεν κατανοηθούν και αντιμετωπισθούν σωστά.

Η ίδια αυτή δεύτερη φάση εκφράζεται από το σώμα με δύο περιόδους.

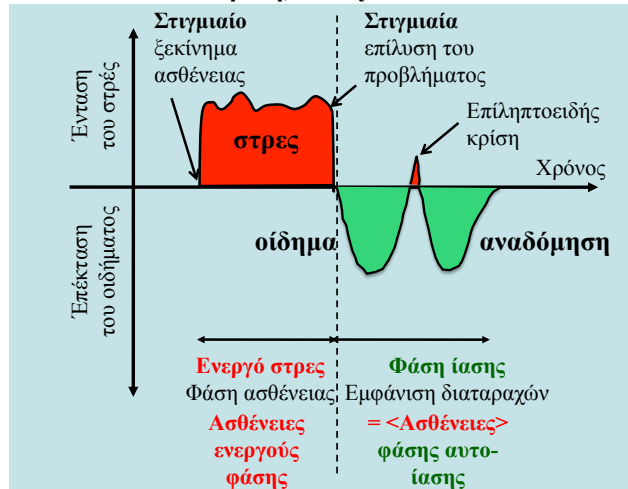
Η αρχική περίοδος εκδηλώνεται με την εμφάνιση οιδημάτων που μεταφέρουν τα απαραίτητα στοιχεία για την ίαση στην περιοχή του οργάνου, αλλά και στο αντίστοιχο κέντρο αποφάσεων του εγκεφάλου, στην «πεσμένη ασφάλεια» που τώρα «σηκώθηκε», όπως διακρίνεται πάλι στο σκάνερ με τις αλλαγές σκιάς στους ομόκεντρους κύκλους. Στο απόγειο αυτής της διαδικασίας οιδημάτων εμφανίζεται μία σύντομη κρίση σαν επιληψία («επιληπτοειδής») ο σκοπός της οποίας είναι η επαναφορά του ηλεκτρικού κυκλώματος απαραίτητου για την τελική ευθεία ίασης και την εκκένωση των οιδημάτων. Το έμφραγμα του μυοκαρδίου

π.χ. αντιστοιχεί σε αυτήν την διαδικασία, μετά την επίλυση του στρες απώλειας του ζωτικού μου χώρου, ενός στρες που διήρκεσε όμως πολύ. Παρόμοια με τις κράμπες η την πνευμονική εμβολή.

Μετά από αυτή την κρίση που είναι αποφασιστικής σημασίας για την πλήρη υποχώρηση των οιδημάτων και την ίαση, νέοι ιστοί, ακίνδunami, εμφανίζονται στον εγκέφαλο για την επούλωση των «ασφαλειών» (ιστοί που σε σοβαρές περιπτώσεις, και εάν ανιχνευθούν, μπορούν να ερμηνευθούν σαν καλοήθεις όγκοι). Η μαζική συσσώρευση από τον οργανισμό θρεπτικών και θεραπευτικών ουσιών μέσω των οιδημάτων, συμβάλει στην προοδευτική επιστροφή σε κατάσταση υγείας. Όλα θα έπρεπε να αντιμετωπισθούν από τον ασθενή και τον ιατρό του με επίγνωση της πραγματικής διαδικασίας, με ηρεμία, ξεκούραση, σωστή διατροφή, και πάνω από όλα με συνειδητοποίηση της επίλυσης ενός ψυχολογικού δράματος που βοηθά στην εξέλιξη του, σαν μια νέα καμπή στην ζωή του.

Οι δύο φάσεις της ασθένειας

Νέα Ιατρική, Dr. Ryke G. Hamer

Το οντογενετικό σύστημα των ασθενειών - Ο τρόπος επέμβασης του εγκεφάλου στο όργανο που επιλέγεται σαν στόχος του εξαρτάται από την εμβρυολογική προέλευση του οργάνου. Όλα δηλαδή είναι ορχηστρωμένα βαθιά μέσα από την οντολογική εξέλιξη των οργανισμών.

Η εμβρυολογική εξέλιξη του οργανισμού ξεκινά με την διαφοροποίηση του αρχικού γονιμοποιημένου ωαρίου σε τρεις βασικές ομάδες κυττάρων-φύλλων από τα οποία θα προέλθουν αργότερα όλα τα όργανα. Πρόκειται για το ενδόδερμα, το μεσόδερμα (που και αυτό διαιρείται σε παλαιό και νέο μεσόδερμα) και το εξώδερμα.

Οι ηλεκτρικές «ασφάλειες» των διαταγών του εγκεφάλου προς τα όργανα σε περίπτωση έντονου στρες βρίσκονται σε συγκεκριμένα σημεία στο :

«Στέλεχος» του εγκεφάλου (αρχαϊκός εγκέφαλος, προέκταση του νωτιαίου μυελού) για όργανα που προέρχονται από το ενδόδερμα, που είναι τα βασικά όργανα επιβίωσης, όπως η καρδιά, οι πνεύμονες, το ήπαρ, η μεγάλη καμπύλη του στομάχου, το πάγκρεας, κτλ.

«Εγκεφαλικό φλοιό» (φαϊά ουσία, το σώμα των νευρώνων), για όργανα που προέρχονται από το εξώδερμα, όπως η επιδερμίδα, η μικρή καμπύλη του στομάχου, ο δωδεκαδάκτυλος, κτλ.

«Παρεγκεφαλίδα», για όργανα που προέρχονται από το παλαιό μεσόδερμα, όπως οι μαστοί, ο κόλπος, η ουροδόχος κύστη, το περικάρδιο, η πλεύρα, κτλ.

«Εγκεφαλικός μυελός» (άσπρη ουσία, μάζα των αξόνων των νευρώνων), για όργανα που προέρχονται από το νέο μεσόδερμα.

Είδαμε πως η χροιά-ερμηνεία της κατάστασης-στρες από τον ασθενή θα προσδιορίσει με διαταγή του εγκεφάλου το όργανο που θα καλεστεί να λειτουργήσει διαφορετικά. Αυτό θα μετατραπεί σε ομόκεντρους κύκλους που δείχνουν ότι «έπεσε η ασφάλεια» που βρίσκεται σε μία από τις τέσσερις παραπάνω περιοχές του εγκεφάλου. Ο τρίτος νόμος της νέας ιατρικής διατυπώνει λοιπόν ότι

Στην φάση του στρες, η διαταγή του εγκεφάλου εκφράζεται από τα κύτταρα σαν

- πρόσθεση μάζας (όγκοι) για τα όργανα που προέρχονται από το ενδόδερμα και
- αφαίρεση μάζας (έλκη) για τα όργανα που προέρχονται από το εξώδερμα
- μπλοκάρισμα λειτουργίας για όργανα που προέρχονται από το νέο μεσόδερμα, π.χ. διαβήτη, και
- ξεμπλοκάρισμα λειτουργίας για όργανα που προέρχονται από το παλαιό μεσόδερμα, π.χ. Πάρκινσον.

Στην φάση της αυτο-ίασης συμβαίνει το αντίστροφο για την επούλωση των ζημιών. Αφαιρείται η μάζα που είχε προστεθεί, η προστίθεται μάζα εκεί που είχε αφαιρεθεί. Η ακόμη αντιστρέφεται το μπλοκάρισμα – ξεμπλοκάρισμα των λειτουργιών.

Παρατηρούμε λοιπόν πως η γένεση ασθενειών και η επιστροφή στην υγεία υπακούουν ένα επακριβή μηχανισμό προγραμματισμένο από τις πρώτες στιγμές της δημιουργίας του σώματός μας. Τίποτε λοιπόν δεν μπορεί να είναι τυχαίο. Φαίνεται επίσης ότι οι ονομαζόμενες μεταστάσεις αποτελούν στην ουσία εκφράσεις, αποτέλεσμα ενός νέου έντονου στρες μετά τις επιπτώσεις στην ψυχολογία μας του αρχικού. Για παράδειγμα, ο καρκίνος των οστών μιας γυναίκας που έχει υποστεί αφαίρεση μαστού, είναι αποτέλεσμα ενός τεράστιου στρες υποτίμησης που νιώθει για όλες τις επιπτώσεις στο σώμα της που δεν μπορεί να αποδεχθεί. Όχι μόνο οι ιατρικές έρευνες δεν έχουν ακόμη ανακαλύψει καρκινικά κύτταρα σε κυκλοφορία στο αίμα που θα μπορούσε να τις μεταφέρει από το ένα σημείο στο άλλο, αλλά ακόμη και σε αυτήν την περίπτωση, θα ήταν αδύνατο σε κύτταρα που προσθέτουν μάζα στον μαστό να αλλάξουν την γενετική τους πληροφορία και να αρχίσουν ξαφνικά να αφαιρούν μάζα από τα οστά.

Το οντογενετικό σύστημα των μικροβίων - Ενεργοποιείται μόνο με διαταγή του εγκεφάλου στην τελική φάση αυτο-ίασης για να διορθώσει τις ζημιές και να επαναφέρει το σώμα σε κατάσταση υγείας. Το σύστημα αυτό αποτελείται από μύκητες, βακτηρίδια και ιούς που παίζουν συγκεκριμένους ρόλους.

Οι μύκητες είναι οι πιο αρχαίοι μικροοργανισμοί και επεμβαίνουν για να καθαρίσουν τους όγκους στα όργανα που προέρχονται από το ενδόδεσμα. Τα βακτηρίδια επεμβαίνουν στους ιστούς που προέρχονται από το μεσόδεσμα και μπορούν να ενεργήσουν τόσο στο καθαρίσμα όσο και στην ανακαίνισή τους. Οι ιοί δρουν στους νεκρωμένους ιστούς των οργάνων που προέρχονται από το εξώδεσμα και τους ανακαινίζουν.

Η θεώρηση του Παστέρ ότι οι μικρο-οργανισμοί είναι εξωτερικοί εχθροί μας και πρέπει να τους καταπολεμήσουμε με κάθε θυσία, απορρίπτεται τώρα τελεσίδικα από τον Δρ. Hamer που αποδεικνύει τον πραγματικό, ευεργετικό ρόλο τους. Τίποτα το τυχαίο λοιπόν και στους μικρο-οργανισμούς που επεμβαίνουν για την αποκατάσταση της υγείας. Ο εγκέφαλος ελέγχει το παραμικρό, αλλά εμείς αγνοούμε τους μηχανισμούς του, σαμποτάρουμε πολύ συχνά το έργο του.

Τα στρες ταξιδεύουν διά μέσου των γενιών

Ο Δρ. Hamer ανακάλυψε τις βάσεις του πραγματικού μηχανισμού ασθένειας - ίασης χάρη στην δομημένη Νέα Ιατρική του. Πολλοί άλλοι ερευνητές ανά τον κόσμο, όπως ιατροί, ψυχολόγοι, και διάφοροι θεραπευτές, έχουν εργασθεί επί δεκαετίες στο ίδιο φαινόμενο της δομής υγείας-ασθένειας του ανθρώπου. Μερικές από αυτές τις εργασίες δίνουν έναν συμπληρωματικό φωτισμό, απαραίτητο για την περαιτέρω κατανόηση του ανθρώπου, διότι μας τοποθετούν σε πρωτόγνωρα και παράξενα μονοπάτια.

Βιολογικοί κύκλοι - Ο Γάλλος ψυχολόγος M. Frechet έχοντας εργασθεί επί δεκαετίες με σοβαρές γυναικείες ασθένειες και επιτυχία ίασης 95%, παρατήρησε ότι τα διάφορα προβλήματα της ίδιας χροιάς επαναλαμβάνονται στην ζωή μας με τρόπο περιοδικό. Η περίοδος είναι ίση με την ακριβή ηλικία που είχαμε όταν αποκτήσαμε την πλήρη ανεξαρτησία μας (γάμος, πρώτη εργασία και αναχώρηση από το σπίτι των γονέων, μετανάστευση, εγκαταλειμμένα παιδιά, κτλ.). Είναι σαν να θεωρεί η ζωή πως το καινούριο αυτό ξεκίνημα ισοδυναμεί με αναγέννηση και μας παρουσιάζει παραλλαγές των προβλημάτων της πρώτης περιόδου αργότερα, σαν δεύτερη και περαιτέρω ευκαιρία για να συνειδητοποιήσουμε κάτι.

Γενεαλογικό δένδρο – Η Γάλλος ψυχολόγος A. Schützenberger έβαλε επιστημονικές βάσεις με παρατηρήσεις στην επανάληψη των βιωμάτων στους απογόνους. Ένα δραματικό συμβάν βιωμένο με έντονο ψυχολογικό στρες κάποιος χροιάς από τον προπάππου (π.χ. φόβος να πνιγεί) χωρίς εμφάνιση ασθένειας στην ζωή του, μπορεί να παρουσιασθεί στην βιολογία του δισέγγονου σαν ανεξήγητη ασθένεια που αντιστοιχεί επακριβώς στην χροιά της ψυχολογίας του προπάππου (πρόβλημα νεφρών), σύμφωνα με την χαρτογράφηση του Δρ. Hamer. Η ζωή εμφανίζεται να παρουσιάζει σε κάποιον απόγονο το αποτέλεσμα ενός στρες που δεν είχε επεξεργασθεί συνειδητοποιημένα από τον πρόγονο. Ο απόγονος καλείται να το συνειδητοποιήσει για να θεραπευθεί ο ίδιος και να ελευθερώσει τις μνήμες του προγόνου του, εν ζωή η όχι. Τα μεγάλα και λεπτομερή γενεαλογικά δένδρα που διατηρούνται στην Γαλλία βοήθησαν αυτήν την έρευνα. Το «δένδρο μιλάει» δυνατά και ζητά βοήθεια για να εξαγισθεί, χάρη στους απογόνους, από δράματα που δεν κατάφερε να συνειδητοποιήσει και επομένως να λύσει.

Τα σχέδια των γονέων - Όπως σε κάθε δημιουργία, έτσι και σε μία σύλληψη παιδιού, η αρχική ιδέα είναι άυλη και κατόπιν μόνον υλοποιείται. Τα προϊόν της δημιουργίας λειτουργεί για να εκφράζει τις προθέσεις του δημιουργού του. Όπως ένα βάζο λειτουργεί συγκρατώντας νερό και άνθη σύμφωνα με το σχέδιο του αγγειοπλάστη, έτσι και το παιδί θα εκφράζει σε όλη του την ζωή τα (συνειδητά και ιδίως υποσυνείδητα) σχέδια των γονέων, φόβους, ελπίδες, κτλ. Οι ερμηνείες στην ζωή, και επομένως η ερμηνεία, η ψυχολογική ένταση και η ασθένεια που θα επακολουθήσει μπροστά σε ένα δράμα, θα εξαρτηθεί και από αυτό το παρελθόν. Για να ελευθερωθεί το παιδί και να αποκτήσει την εντελώς δική του λειτουργικότητα και τροχιά στην ζωή, θα πρέπει να συνειδητοποιήσει αυτόν τον ρόλο του και να τον μετουσιώσει. Συζητώντας με τους

γονείς μας γι' αυτήν την περίοδο της ζωής τους αποκτά τεράστιο ενδιαφέρον για την κατανόηση του δικού μας τώρα, για την αυτογνωσία μας.

Προβλήματα στην κυοφορία και την γέννα – Το έμβρυο απορροφά τα στρες των γονέων σαν δικά του και οι γενετικές ασθένειες δεν είναι παρά η έκφραση τους. Η συνειδητή επικοινωνία των γονέων μαζί του έγινε μια κλασική συμβουλή στα νέα ζευγάρια. Το έμβρυο κατανοεί τηλεπαθητικά τις εξηγήσεις των γονέων ότι δεν πρόκειται για δικό του πρόβλημα και η ασθένεια που μπορεί να έχει ξεκινήσει κατά την διάρκεια της κυοφορίας εξαφανίζεται. Οι μνήμες των προβλημάτων που υπήρξαν κατά την διάρκεια της ίδιας της γέννας μας ακολουθούν επίσης στην ζωή ; έχουν μελετηθεί και κατανοηθεί πολύ καλά και πρέπει να εξετάζονται με προσοχή κάθε φορά.

Από το πνεύμα στο σώμα και επιστροφή – ένα ταξίδι εξέλιξης μας με την Γιόγκα οδηγό

Καταλαβαίνουμε με επιστημονικές αποδείξεις πια, πως η ενότητα σώμα-ψυχολογία-πνεύμα όλων των παραδόσεων και φιλοσοφιών δεν μπορεί παρά να είναι αυτονόητη. Δεν υπάρχουν τα μυστικιστικά και απόκρυφα που μας έχουν κατακλύσει λόγω άγνοιας για την λειτουργία της Δημιουργίας, η λόγω κατακράτησης πληροφορίας από τους γνώστες. Το σώμα είναι στην ουσία κύματα, παγωμένα σε συμπαγή ύλη χάρη σε μία πολύ αργή για την αντίληψή μας ροή χρόνου. Ο πνευματικός κόσμος είναι «απλώς» πραγματικότητες άλλης υφής σε διαφορετικές ροές χρόνου και εμείς βρισκόμαστε σε δύο συγχρόνως. Όλα, που στην ουσία είναι συμπυκνωμένη πληροφορία, εξελίσσονται σαν ένα καλορυθμισμένο ρολόγι με ανταλλαγή πληροφοριών ιλιγγιωδών ταχυτήτων. Δημιουργούμε, ελέγχουμε και κατόπιν βιώνουμε. Με πλήρη υπευθυνότητα για κάθε σκέψη, λόγο η πράξη.

Τα στρες των γονέων, των προγόνων, η δύναμη των συμβόλων όπως οι βιολογικοί κύκλοι, κτλ. και φυσικά τα στρες στην ίδια μας ζωή, αποτελούν υλοποίηση δυναμικών που δεν γνωρίζουν τα όρια του χώρου και χρόνου διότι βρίσκονται πέρα από τον δικό μας χώρο και χρόνο και μας συνοδεύουν παντού και πάντα. Με αυτά δονούμαστε μέσα από τα ανοίγματα του χρόνου και τα υλοποιούμε χάρη στον μηχανισμό των αρχαϊκών προγραμμαμάτων του εγκεφάλου για επιβίωση. Η συνειδητοποίησή μας για το τι ακριβώς μας συμβαίνει, και η μετέπειτα ψυχολογική και πνευματική διεργασία μέσα μας (το δεχόμαστε, παίρνουμε το μάθημά του και το ξεπερνάμε με κάποιον τρόπο), παροπλίζει αυτό το δυναμικό, διότι απλώς δεν μας αφορά πια και δεν μπορεί να συντονισθεί μαζί μας, και το αντικαθιστά με άλλο, πιο αρμονικό.

Η συνεργασία με τον Διττό μας εαυτό αποδεικνύεται ότι είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της επιτυχίας για ισορροπία της υγείας μας αλλά ιδίως για την εξέλιξή μας στο πέρασμα από την Ζωή. Όπως είδαμε, οι σκέψεις έχουν κεφαλαιώδη σημασία, αλλά η δημιουργία τους, που μας φαίνεται συνεχής και πηγαία, είναι επηρεασμένη από τις υποσυνειδητες προθέσεις-ανησυχίες-φόβους-ελπίδες μας. Η ψυχολογία είναι αυτή που μας πληροφορεί για το τι άσχημο η αρμονικό συμβαίνει, σύμφωνα με τα πρότυπα μας, δηλαδή τα «πρέπει» και «πιστεύω» που σμλεύθηκαν μέσα μας, των ερμηνειών μας για τον κόσμο. Ο έμφυτος εγωκεντρισμός παίζει κεντρικό ρόλο διότι, σαν πρώτη αντίδραση, δεν δεχόμαστε την πραγματικότητα όπως παρουσιάζεται μπροστά μας. Σε τελική ανάλυση, όλα αυτά μας κυβερνούν και επίσης προκαλούν την υπευθυνότητά μας για τις επιπτώσεις σε όσους συνανθρώπους μας θα μπορούσαν να συντονισθούν με τα δυναμικά-πρότυπα που εμείς δημιουργήσαμε.

Το να φέρουμε λοιπόν στην επιφάνεια της συνείδησης την όποια ανισορροπία μας, με την ευκαιρία ενός προβλήματος, και να την αντικαταστήσουμε, βαθιά μέσα μας, με κάποια αρμονική έκβαση, είναι και ο αυθεντικός δρόμος προς την ελευθερία μας, την αρμονία μας, και άρα την υγεία μας. Η ιδανική αντικατάσταση, που είναι και η απλούστερη αλλά συχνά δυσκολότερη, επιτυγχάνεται με την αγάπη, σύμφωνα και με το απόσταγμα των διαφόρων πνευματικών διδαχών. Όχι μόνο την συναισθηματική αγάπη που περιστασιακά θα μπορούσε να αλλάξει, αλλά την συνειδητή και ακλόνητη πρόθεση, ανεξάρτητα των περιστάσεων, για αρμονικό μέλλον προς στον απέναντί μας, την συνειδητή δημιουργία αρμονικών δυναμικών για εκείνον, από τα οποία θα επωφεληθούμε σε κάποια στιγμή και εμείς. Αυτή η μορφή αγάπης είναι όπως είδαμε δημιουργική ενέργεια στο σύμπαν. Επομένως η περίφημη δύναμη της έλξης, που πρόσφατα εμφανίζεται σαν το μυστικό των αιώνων, είναι απλώς ένα από τα φυσιολογικά αποτελέσματα συμπαντικών και βιολογικών νόμων που αποδεικνύονται επιστημονικά αλλά αγνοεί ακόμη το πλατύ κοινό.

Το πραγματικό « μυστικό » είναι μια μέθοδος που θα μας βοηθούσε να εδραιώσουμε μέσα μας ένα τρόπο καθημερινής βίωσης και επιτρέπει την πηγαία εσωτερική κατεύθυνσή μας προς την αρμονική έκβαση. Πως δηλαδή θα μπορούσαμε να θωρακίσουμε το σώμα από τις ψυχολογικές μας ανισορροπίες, να μετουσιώσουμε τις τελευταίες (τον θυμό, τον φόβο, τις ενοχές κτλ.) σταδιακά σε ειλικρινή κατανόηση και ηρεμία, να δημιουργήσουμε έτσι μια πηγαία ανάδυση δημιουργικών σκέψεων – ελευθερωμένες από τις ερμηνείες του εγωκεντρισμού μας, και τέλος να προχωρήσουμε ήρεμα προς μια πνευματική πορεία πέρα από όλα αυτά ; Δεν

χρειάζεται να την ανακαλύψουμε ούτε να την οραματισθούμε μια τέτοια μέθοδο. Ευτυχώς, πριν πολλές χιλιάδες χρόνια στην Ινδία είχαν ήδη δημιουργήσει με τις διάφορες μορφές Γιόγκα ένα πλήρες σύστημα καθημερινής εξάσκησης που απαντά σε όλα αυτά **συγχρόνως**. Μόνο που σήμερα εμφανίζονται επιπλέον στο προσκήνιο και οι επιστημονικές γνώσεις που εγκαθιδρούν αδιάσιστα την Γιόγκα σαν οδηγό. Έχοντας τις γνώσεις αυτές σαν εξηγητικό συμπλήρωμα της Γιόγκα, χωρίς αμφιβολία θα παρατηρήσουμε με την εξάσκησή της την ακριβέστερη συνειδητοποίηση των προβλημάτων μας, την ταχύτερη πρόοδο στις αναζητήσεις μας και τον μεγαλύτερο ενθουσιασμό να επενδύσουμε σε αυτόν τον δρόμο.

Η εξάσκηση της Γιόγκα θα έπρεπε να προωθείται από το εκπαιδευτικό και ιατρικό σύστημα μας χώρας, από την αρχή ακόμη της παιδικής ηλικίας, σαν η απλούστατη μέθοδος για να επιτευχθούν πολλοί στόχοι συγχρόνως: η σωματική και ψυχολογική αποταξίνωση και ενδυνάμωση, η θωράκιση της υγείας που ακολουθεί, η πηγαία ανάδυση πιο αρμονικών δημιουργικών σκέψεων, προοδευτικά η αναθεώρηση του εγωκεντρισμού με την αυτοπαρατήρηση και οραματισμό και τέλος η πνευματική πορεία της ύπαρξης, σε συνεργασία με τον εσωτερικό μας θεραπευτή, σύμφωνα με τις επιταγές της ενσάρκωσής μας.

Ι. Αναστασίου

Νοέμβριος 2011

=====